

“मीठे बच्चे- भिखारीबाट राजकुमार बन्ने आधार पवित्रता हो, पवित्र बन्नाले नै पवित्र दुनियाँको राजाई मिल्छ ।”

प्रश्न:- यो पाठशालाको कुनचाहिँ पाठले तिमीलाई मनुष्यबाट देवता बनाइदिन्छ ?

उत्तर:- तिमी यस पाठशालामा सधैं यही पाठ पढ्छौ- म शरीर होइन आत्मा हुँ। आत्म-अभिमानि बन्नाले नै तिमी मनुष्यबाट देवता, नरबाट नारायण बन्छौ। यस समयमा सबै मनुष्य पुजारी अर्थात् पतित देह-अभिमानि छन्, त्यसैले पतित-पावन बाबालाई पुकारिरहन्छन्।

गीत:- छोड भी दे आकाश सिंहासन...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले जान्दछन्- यो ओम् शान्ति कसले भन्यो ? कुनचाहिँ बच्चाको ? आत्माहरूले जान्दछन्- ओम् शान्ति कसको आत्माले भन्यो ? परमपिता परमात्माले भन्नुभयो । बच्चाहरूले जान्दछन्- मनुष्य आत्माले भनेको होइन, यो परमपिता परमात्मा शिवले भन्नुभयो । उहाँ सबैका पिता, सर्वोच्च हुनुहुन्छ । गीतमा सुन्यौ- भारतमाथि मायाको धेरै छायाँ परेको छ । धेरै पतित बनेका छन् त्यसैले पुकार्छन्- हे पतित-पावन फेरि आउनुहोस्, पावन बनाउन । आत्माले नै बोलाउँछ आफ्नो पितालाई, जसलाई भगवान् भनिन्छ । उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । एकको नै महिमा हुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ सबै आत्माका बेहदका पिता । यहाँ सबै पतित बनेका छन्, त्यसैले पुकार्छन्- हे परमपिता परमात्मा । उहाँ नै ज्ञानका सागर पनि हुनुहुन्छ, पतित-पावन पनि हुनुहुन्छ । उहाँ पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ किनकि ज्ञानसागर पनि हुनुहुन्छ, विश्व अधिकारी पनि हुनुहुन्छ । सबै वेदहरू, शास्त्रहरू, ग्रन्थहरूलाई जान्नेवाला पनि हुनुहुन्छ । उहाँलाई भनिन्छ नै सर्वज्ञ । त्यसैले यस समयमा सबैले पारलौकिक पितालाई पुकार्छन् किनकि सबै दुःखी छन् । भन्दछन्- गड फादर । उहाँको नाम पनि हुनुपर्छ नि । उहाँको नाम गायन गरिएको छ शिवबाबा । उहाँ नै सर्वोच्च ज्ञानका सागर, सुखका सागर, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ । यसरी मनुष्यका आत्माले आफ्नो पिताको महिमा गर्छन् । सर्वोच्च आत्मा को हो ? परमपिता परमात्माको । उहाँ हुनुहुन्छ परम, पतित मनुष्यले उहाँलाई याद गर्छन् । सत्ययुगमा जब पावन विश्व थियो, देवी-देवताहरूको राज्य थियो, कोही पतित थिएनन् । यो हो तमोप्रधान दुनियाँ अर्थात् दुनियाँमा जुन मनुष्यहरू छन्, सबै पाप आत्माहरू छन् । यही भारत पावन थियो, यही भारत पतित भएको छ । यहाँ कलियुगमा सबै पतित छन् । तिमीले जान्दछौ- ज्ञानका सागर, पतित-पावन परमपिता परमात्मा परमधामबाट आएर हामीलाई ब्रह्माद्वारा पठाउनुहुन्छ । अवश्य उहाँलाई शरीर त चाहिन्छ नि । यस्तो कुरा कुनै शास्त्रहरूमा छैन । ज्ञानका सागर जो अधिकारी हुनुहुन्छ, उहाँले नै सबैथोक जान्नुहुन्छ । यहाँ चित्र पनि देखाउँछन्- विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निस्किए, फेरि उनको हातमा शास्त्र पनि दिएका छन् । विष्णुले कुनै सबै शास्त्रहरूको सार सुनाउँदैनन् । परमपिता परमात्मा ज्ञानका सागरले ब्रह्माद्वारा सबै शास्त्रहरूको सार सम्भाउनुहुन्छ । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरका पनि उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ । ब्रह्मालाई वा विष्णुलाई ज्ञानका सागर भनिँदैन । शंकरको त कुरै नगर । अब ज्ञानका सागर को हुनुहुन्छ त ? निराकार, सर्वोच्च परमात्मा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । यो महिमा हो उही परमपिता परमात्माको । यहाँ पनि आत्माको नै महिमा हुन्छ । आत्माले नै शरीरद्वारा भन्छ- म राष्ट्रपति हुँ, म वकिल हुँ, म फलानो मन्त्री हुँ ।

२०७३ श्रावण ७ शुक्रबार २२-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आत्माले नै पद लिन्छ। शरीरद्वारा आत्माले भन्छ- मैले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छु। यस समयमा, जब बाबा आउनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! आत्म-अभिमानी बन। म तिम्रो पिता आएको छु- तिम्रीलाई यही पाठ पढाउन। यो पाठशाला हो- मनुष्यबाट देवता, नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्ने। बाबालाई सबै आत्माहरूले बोलाउँछन्- हे परमपिता परमात्मा.... अब निराकारी दुनियाँबाट साकारी दुनियाँमा आउनुहोस्। रूप बदल्नुहोस्। तिम्री निराकारी आत्माहरू जब शरीरमा आउँछौ अर्थात् गर्भमा आउँछौ तब पुनर्जन्म लिन्छौ। बाबाले सम्भाउनुहुन्छ- तिम्रीले ८४ जन्म गर्भबाट लिएका हो। एउटा शरीर छोडेर फेरि गर्भमा जान्छौ, यसरी ८४ जन्म लिन्छौ। म त गर्भमा आउँदिनँ। तिम्रीहरू वास्तवमा देवी-देवता धर्मका थियो। फेरि सिँढी तल भर्दै आए, क्षत्रिय वर्णमा फेरि वैश्य, शूद्र वर्णमा कलाहरू कम हुँदै जान्छन्। भारतवर्ष १६ कला सम्पूर्ण थियो फेरि १४ कला बन्यो। यहाँ रहनेले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्। ८४ जन्म हिन्दूहरूले नै लिन्छन्। अरू कुनै धर्मकाले ८४ जन्म लिँदैनन्। तिम्री स्वदर्शन चक्रधारी बनेका छौ, यो ज्ञानको कुरा हो। स्वदर्शन चक्रधारी बन्नाले तिम्री चक्रवर्ती महाराजा बन्छौ, स्वर्गको। तिम्रीले राम्रोसँग जान्दछौ- हामी यहाँ आएका छौं पतितबाट पावन बन्न। यो हो नै पतित दुनियाँ। पतित-पावन, सर्वका सद्गति दाता त एक बाबा नै हुनुहुन्छ। सबैले उहाँलाई नै पुकार्छन्। बाबालाई याद गर्छन्, कृष्णलाई होइन। कृष्णले गीता सुनाएका होइनन्। गीता हो सर्व शास्त्रमयी शिरोमणि। हिन्दूहरूको गीता कुन धर्मको शास्त्र हो ? आदि सनातन देवी-देवता धर्मको। कसले गीता भन्नुभयो ? राजयोग कसले सिकायो ? परमपिता परमात्मा पतित-पावन बाबाले। तिम्रो आत्मा जुन निराकार थियो, उसले अहिले यो साकार शरीर धारण गरेको छ। साकार मनुष्यलाई कहिल्यै भगवान् भनिँदैन। हुन त सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायण हुन्छन् तर पनि भगवान् भनिँदैन। यो त उपाधि मात्र दिइएको हो। नियम अनुसार भगवान् एक हुनुहुन्छ। रचयिता एक हुनुहुन्छ। बाँकी उनीहरू हुन् देवताहरू। ५ हजार वर्षको कुरा हो। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, यिनलाई महाराजा-महारानी भनिन्थ्यो। भगवान् त महाराजा बन्नुहुन्न। उहाँ बाबा नै हुनुहुन्छ, जसले आएर यस्तो देवी-देवता बनाउनुहुन्छ। अहिले त देवी-देवता धर्मको कोही पनि छैन। यसलाई भनिन्छ- रावण सम्प्रदाय किनकि रावण राज्य हो। रावणलाई हर वर्ष जलाइरहन्छन् किनकि यो पुरानो दुश्मन हो तर यसलाई भारतवासीले जान्दैनन्। शास्त्रहरूमा पनि वर्णन छैन- रावण को हो ? रावणका १० शिर किन देखाउँछन् ? यो कुरालाई राम्रोसँग सम्भाउनु छ। मनुष्य त बिलकुल पत्थरबुद्धि छन्। पारस बुद्धि यी लक्ष्मी-नारायण आदिलाई भनिन्छ। पारसनाथ, पारसनाथिनीको राज्य थियो। यथा राजा-रानी तथा प्रजा। भारतखण्ड जस्तो सुखधाम अरू कुनै खण्ड हुँदैन। जब यहाँ स्वर्ग थियो, त्यसबेला कुनै बिरामी, दुःख, रोग थिएन। सम्पूर्ण सुख थियो। गायन गरिन्छ- ईश्वरको महिमा अपरमअपार छ। त्यस्तै भारतवर्षको पनि महिमा अपरमअपार छ। सारा कुरा पवित्रतामा आधारित छ। पुकार्छन् पनि यसरी- सबै पतित छौं। शान्ति छैन, सुख छैन। अहिले तिम्रीले बुझेका छौ- हामी सूर्यवंशी देवी-देवता थियौं फेरि बिस्तारै- बिस्तारै पतित बनेका हौं। यसलाई भनिन्छ मृत्युलोक। यसलाई आगो लाग्नु छ। यो हो शिव ज्ञान यज्ञ, रुद्र ज्ञान यज्ञ पनि भन्छन्। मनुष्यले नाम त धेरै राखिदिन्छन्। जहाँ पनि शिवको मूर्ति देख्छन्, वहाँ अनेक भिन्न-भिन्न नाम राखिदिन्छन्। एकका नै अनेक नामले मन्दिर बनाउँछन्। त्यसैले बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ- ज्ञान, भक्ति, वैराग्य। अब भक्ति पूरा हुन्छ, तिम्रीलाई भक्तिबाट वैराग्य

२०७३ श्रावण ७ शुक्रबार २२-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आउँछ अर्थात् यो पुरानो दुनियाँसँग वैराग्य छ । यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुनु छ । बच्चाहरूले सोध्दछन्— बाबा हामी पतितबाट पावन कसरी बन्ने ? कति नयाँ आउँछन्, तर अनुमति दिइँदैन । जसरी कलेजमा कुनै नयाँ गएर बस्यो भने केही पनि बुझ्न सक्दैन । अरू कसैलाई थाहा नै छैन— मनुष्यबाट देवता कसरी बनिरहेका छौं ? मनुष्य जो पतित छन्, उनीहरू नै पावन बन्छन् । यस समयमा भारत पनि भिखारी छ । सत्ययुगमा प्रिन्स थियो । श्री कृष्ण सत्ययुगका पहिलो नम्बरका प्रिन्स थिए । उनमा सबै गुणहरू थिए । राज्य लक्ष्मी-नारायणको भनिन्छ । कृष्ण त राजकुमार थिए । राधे राजकुमारी थिइन् । कृष्ण राजकुमारको नै महिमा गायन गरिन्छ— सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... । उनले कुनै गीता सुनाएनन् । उनी त सत्ययुगका राजकुमार थिए । उनले पतित मनुष्यलाई पावन बनाउन गीता पाठ सुनाए— यो हुन सक्दैन । यी सबै शास्त्रहरू हुन् भक्तिमार्गका । शास्त्रहरूको कति महिमा छ । सत्ययुगमा कुनै शास्त्र, चित्र आदि भक्तिमार्गका हुँदैनन् । वहाँ त ज्ञानको प्रारब्ध हुन्छ— २१ जन्मको लागि । फेरि सत्ययुगको राज्य-भाग्य लिइरहेका छौ । तिमी सत्ययुगमा ५ हजार वर्ष पहिले विश्वको मालिक थिए । अरू कुनै खण्ड आदि थिएन । ५ हजार वर्षको कुरा हो । अब कलियुगको अन्त्य छ नि । विनाश सामुन्ने खडा छ । भगवान्ले यो ज्ञान यज्ञ रचनुभएको छ । पतित कलियुगलाई पावन सत्ययुग बनाउन अवश्य पतित दुनियाँको विनाश हुन्छ । गायन पनि गरिएको छ— ब्रह्माद्वारा आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना । त्यो अहिले शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा गराइरहनु भएको छ । तिमी अहिले मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ । गायन पनि गर्छन्— परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउनुहुन्छ । उनी त भए प्रजापिता ब्रह्मा, उनका सबै सन्तान हुन् । वास्तवमा ब्रह्माद्वारा नै स्वर्गको स्थापना भएको थियो । आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला पनि म संगममा आएको थिएँ— तिमीलाई यो राजयोग सिकाउन । कृष्ण होइन, म आएको थिएँ । कृष्ण पतित दुनियाँमा आउन सक्दैनन् । बाबा नै आउनुहुन्छ । उहाँ नै सबैका सद्गति दाता हुनुहुन्छ । मनुष्यले, मनुष्यलाई सद्गति दिन सक्दैन । याद पनि सबैले एकलाई नै गर्छन् । परमपिता परमात्मा कहाँ रहनुहुन्छ ? तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— परमधाममा रहनुहुन्छ । त्यो हो ब्रह्म महत्तत्त्व । वहाँ आत्माहरू पवित्र रहन्छन्, जस्तै महात्माहरू छन् । यहाँ पनि महान् आत्मा, पतित आत्मा भन्छन् नि । वास्तवमा यहाँ महान् आत्मा एउटा पनि छैनन् । आत्मालाई नै पावन सतोप्रधान बन्नु छ, ज्ञान र योगद्वारा नकि पानीद्वारा । आत्मा नै पतित बनेको छ । आत्मामा नै मिसावट पर्छ । आत्मा नै गोल्डन, सिल्वर, कपर, आइरन बन्छ । अहिले आत्मा जुन पतित छ, यसलाई पावन कसले बनाउने ! परमपिता परमात्मा बाहेक, अरू कसैले बनाउन सक्दैन । बाबा नै बसेर सम्भाउनुहुन्छ— म एकलाई याद गर, तब तिम्रो पाप भष्म हुन्छ । जति याद गर्छौ, त्यति पतितबाट पावन बन्छौ । मेहनत यसमा छ । ज्ञान त सारा बुद्धिमा छ । यो चक्र कसरी घुम्छ, हामीले ८४ जन्म कसरी लिन्छौ ? सत्ययुगमा कति समय राज्य चल्छ, फेरि रावण कसरी आउँछ ! रावण को हो ! यो कसैलाई पनि थाहा छैन । कहिलेबाट रावणलाई जलाउँदै आउँछन्, यो पनि कसैलाई थाहा छैन । हरेक वर्ष जलाउँछन् । सत्ययुगमा त जलाउँदैनन् । अहिले छ नै रावण राज्य । राम राज्य त कसैले स्थापना गर्न सक्दैन । यो त बाबाको नै काम हो । पतित मनुष्यले त गर्न सक्दैनन् । उनीहरू त सबै विनाश हुन्छन् । पतित दुनियाँ नै विनाश हुनु छ । सत्ययुगमा एउटाले पनि यस्तो भन्दैनन्— हे पतित-पावन आउनुहोस् । त्यो त पावन दुनियाँ हो नि । तिमीले अहिले जान्दछौ— यी लक्ष्मी-

२०७३ श्रावण ७ शुक्रबार २२-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन नारायणलाई यस्तो स्वर्गको मालिक कसले बनायो ? फेरि यिनले ८४ जन्म कसरी लिए ? आदि सनातन देवी-देवता धर्मकाले नै ८४ जन्म लिएका हुन् । उनीहरू नै यस समयमा शूद्र वंशी बनेका छन् । अब फेरि ब्राह्मण वंशी बन्छौ । अहिले तिमी हौ ब्राह्मण चोटी । यो हो सर्वोच्च चोटी । ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण कुल भूषण । अहिले तिमी शिवबाबाका बच्चा पनि हौ । नाति-नातिना पनि हौ । शिववंशी फेरि ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हौ । वर्सा मिल्छ हजुरबुवाबाट । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई निरन्तर याद गर । पावन बन्यौ भने तिमी मसँग मुक्तिधाममा आउँछौ । यो कुरालाई बुझ्दछ उसैले, जसले कल्प पहिले बुझेको छ । उनीहरू त हजारौं छन् । कसैले सोध्दछन्— कति बी.के. छन् ? भन— हजारौंको (लाखौंको) संख्यामा छन् । यो दैवी वृक्षको वृद्धि हुँदै जान्छ । अब फेरि कलमी लागिरहेको छ— आदि सनातन देवी-देवता धर्मको । किनकि देवता धर्म छँदै छैन । सबैले आफूलाई हिन्दू भन्छन् । अरू धर्ममा परिवर्तन भएका छन् । फेरि सबै निस्किएर आउँछन्, आएर बाबासँग वर्सा लिन्छन् । तिमी आएका छौ बेहदका बाबासँग बेहदको सुखको वर्सा पाउन अर्थात् मनुष्यबाट देवता बन्न । अच्छा !

मीठे-मीठे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पतितबाट पावन बन्नको लागि ज्ञान र योगमा मजबुत हुनु छ । आत्मामा जुन मिसावट परेको छ, त्यसलाई यादको बलद्वारा निकाल्नु छ ।
- २) हामी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण चोटी हौं— यो नशामा रहनु छ । ब्राह्मण नै वर्साको अधिकारी हुन्छन् किनकि शिवबाबाका नाति बन्छन् ।

वरदानः— आफ्नो सम्पूर्ण स्थितिद्वारा सबै प्रकारको अधीनता समाप्त गर्ने प्रकृतिजित भव

जब तिमी आफ्नो सम्पूर्ण स्थितिमा स्थित हुन्छौ, प्रकृतिमाथि पनि विजय अर्थात् अधिकारको अनुभव हुन्छ । सम्पूर्ण स्थितिमा कुनै पनि प्रकारको अधीनता रहँदैन । तर यस्तो सम्पूर्ण स्थिति बनाउनको लागि तीन कुरा साथ-साथै हुनुपर्छः— १) रूहानियत २) रूहाब ३) रहमदिलको गुण । जब यी तीनै कुरा प्रत्यक्ष रूपमा, स्थितिमा, अनुहारमा वा कर्ममा देखिन्छन् तब भनिन्छ अधिकारी वा प्रकृतिजित आत्मा ।

स्लोगनः— श्रीमतको लगाम मजबुत छ भने मन रूपी घोडा भाग्न सक्दैन ।